

Emanuel

„Boh s nami“

„Hľa, panna počne a porodí syna a dá mu meno Emanuel!“

/Iz 7, 14; Mt 1, 23/

ČASOPIS EVANJELICKÉHO A.V. CIRKEVNÉHO ZBORU POVAŽSKÁ BYSTRICA

www.pb.ecav.eu

ročník V. • december roku Pána 2014

SVÄTÁ NOC

EMIL BOLES LAV LUKÁČ

Ó, Svätá noc, noc vzácných blahozvestí,
noc, ktorá vseje v srdcia dobrej vôle,
noc, ktorá rozoženie neresti a bôle,
noc, v ktorej dobrá zvesť nám v duši zašelestí.

Ó, Svätá noc, v nej zmäkne tvrdosť pästí,
znežnejú snehom háje, strechy, pole,
pod oknom deti spievajú čas v jemnom mole
a pri stole sa mnoho dobrých ľudí zmesť.

Ó, Svätá noc, čo hlásaš zvesti dobré,
potešuj toho, ktorý u dvier žobre,
nech snehu závoj padne na rozopre.

Ó, Svätá noc, v nej splála žiara svetlá,
na teba čakal celý, veľký svet hľa,
ó nalej v duše viacej tepla, svetla!

VIANOČNÉ PRIANIE

BOHUS LAV KORTMAN

Zas nachýlil sa deň
a Štedrý večer sadol pod Manín.
Z kostolov idú ľudia dobrej vôle,
čo dobrú zvesť si nesú do rodín.

Je tichá svätá noc
pod snehom miznú svárov stopy.
Nech tá zvesť hreje ľudí spod Manína,
kým ľady v ich srdciach neroztopí.

VIANOCE

BOŽENA DOBROVIČOVÁ-ZÁRIEČSKA

Tíško padá sneh na krajinu
a nesie posolstvo z neba.
Prichádza čas pokoja,
čas Vianoc.

*Za milosť danú v Betleheme,
my Tebe Bože ďakujeme,
svet dáva nám síce veľmi veľa,
Ty však si nám poslal Spasiteľa. Amen*

**Vážení čitatelia, milí priatelia,
drahí bratia a drahé sestry
v Pánovi Ježišovi Kristovi!**

Toto je deň, ktorý učinil Hospodin, jasajme a radujme sa v ňom! Takto vyznávame dnes so srdcom radostne vznieteným zo správy, ktorú priniesli v onú tichú noc anjeli betlehenským pastierom a tým vlastne celému ľudstvu: *Narodil sa nám dnes Spasiteľ!*

Naša vianočná radosť je neobyčajne veľká, lebo pramení z neobyčajnej udalosti, o ktorej hovoria Vianoce. Táto udalosť znamená mimoriadny zásah ži- vého Boha do dejín ľudstva. Tento zásah podstatne ovplyvnil zmýšľanie a názory veľkej časti ľudstva, ba možno povedať, že prispel v kladnom zmysle slova k vývoju ľudskej spoločnosti. Vianoce predstavujú tento Boží zásah ako zjavenie sa obrovského zdroja svetla uprostred neprehľadnej tmy. Vianoce nám rozprávajú o nekonečnej Božej láske. Veď v čarovnú, prekrásnu noc Vianoc vzišlo svetlo tým, ktorí boli v tme. Boží Syn nám hovorí, že svetlo potrebuje svietnik, aby bolo vidieť v celom dome. My všetci máme byť nositeľmi tohto Božieho svetla – opravdivými svietnikmi. Pán Boh určil svetlu dvojakú úlohu. Svietiť a zároveň šíriť teplo. Kristovo narodenie je pre nás veľkou príležitosťou túto ponúkanú úlohu vyskúšať na sebe.

Milosťou Vianoc máme možnosť získať veľké po- zehnanie. Narodenie nášho Spasiteľa nás nabáda k tomu, aby sme sa usilovali o duchovnú jednotu. Anjelská zvesť o narodení Pána Ježiša Krista nás robí aktívnymi vo veciach spásy. Tak tomu bolo na prvé Vianoce, a tak tomu je neustále. Na Vianoce nejde len o naše oči a uši alebo plné bruchá, ale predovšetkým o naše srdce, aby uverilo anjelskej zvesti, aby sme boli schopní konať. Uveriť anjelskej zvesti znamená spoločne ísť do Betlehema a znovu si posilniť srdce pohla- dom na Božie dieťa. Kto Pána Ježiša nenájde, nemôže byť spasený. A Pán Ježiš predsa prišiel na tento svet preto, aby spasil hriešnikov. Kto sa vie úprimne ra- dovať z Kristovho narodenia, ten nájde Ježiša nielen v Betleheme, ale aj v Božom slove a sviatostiach.

Mária nepatrí k ľuďom, ktorí sa iba divili tomu, čo pastieri hovorili. Mnohí ľudia v Betleheme nevideli

nič, preto sa len divili, a tak duchovne nič nezíska- li. Kto na Vianoce nedokáže urobiť viac, iba sa diviť, tomu nakoniec zostane len prázdne mudrovanie bez viery. Ako si Pán Ježiš našiel čas pre nás, nájdime si ho aj my na modlitebné úvahy a zbožné zamyslenie. Inak by vianočná zvesť doliehala k nám len ako prázd- na ozvena. Narodený Spasiteľ aj nás volá, aby sme o Ňom hovorili nielen to, čo sme videli a zažili, ale aj to, čo sme v Ňom získali. Neprestajne máme Boha chváliť.

Nie všetky návraty bývajú radostné. Návrat pastie- rov z Betlehema však zaiste takým bol. Právom ho môžeme nazývať najväčším zážitkom v ich živote. Nikdy predtým sa im nedostalo takého radostného posolstva, nikdy predtým nevideli slávu Pánovu, ne- hľadeli na Božie dieťa a nevrátili sa domov takí šťast- ní a rozradostení ako na Vianoce. Preto nasledovalo to, čo čítame v evanjeliu, že oslavovali a chválili Boha za všetko, čo počuli a videli. Všetci máme Pána Boha oslavovať a chváliť za vianočnú radosť, že nás Boh navštívil svojím spasením.

■ ĽUBOMÍR MARCINA
duchovný správca CZ

SVIATKY LÁSKY

„Zjavila sa milosť Božia, spásonosná všetkým ľuďom...“
(Tit 2, 11)

*Štedrý deň prichádza na vločkách páperia
a aj tí, čo sú drsní, láske dnes uveria.
Láska k nám prikróčí, jas berie od hviezd,
nájde si zvon srdca, v ktorom sa zahniezdi.
Robí tak na pokyn malého Ježiška,
ktorému láska je zo všetkých najbližšia.
On zdvihne ručičky a povie „Dobrý bud!“
v svätvečer zajasá od lásky sveta ľud.
Keď zaznie mohutne lásky chór do sveta,
každý z nás pochopí, že je noc presvätá...*

Skrze Ježiša Krista sme prijali Božiu milosť. Je tu opäť jeden z najočakávanejších dní v roku – Štedrý deň. Aké pocity naplňujú naše srdcia deň pred očaká- vaným Štedrým dňom? Určite sú to aj pocity rados- ti, túžob, nadšenie. Ale nie pre každého z nás je toto obdobie v roku ohňostrojom splnených prianí. Mám na mysli predovšetkým tých, ktorým sa obdobie Via- noc spája so stratou milovanej osoby. Mám na mysli

aj tých, ktorí sú smrteľne chorí, ako aj tých, ktorí už cez slzy trápenia nedokážu vidieť žiaru a jas betlehemskej hviezdy. A takýchto ľudí nie je málo. Áno, Vianoce prichádzajú, ale naše choroby, trápenia, neistota ostávajú stále také isté. Kto nás dokáže potešiť? Vianoce sú o radosti, ale radosť mnohých z nás sa nedokáže stotožniť ani s láskou najbližších, ani s hudbou vianočných kolied. A predsa, dokáže to iba Boh, ktorý je naším Tešiteľom. Iba Boh dokáže dať Vianociam každého jedného z nás nadčasový rozmer. Jeho potešujúce slová o nádeji a večnom živote budeme v týchto dňoch počúvať často. Ale nepočúvajme ich iba s otvorenými ušami, ale predovšetkým s otvoreným srdcom. Pretože miesto, ktoré v našich srdciach vyplňa neistota a strach, môže Boh v Ježišovi Kristovi naplniť nádejou a radosťou. Boh je naším Tešiteľom, otvoríme mu naše zúfalé a ustráchané srdcia? Otvárajme mu v dôvere, otvárajme v každodennej modlitbe. Aj dnes. Príď, Pane Ježiši, do našich srdcí! Vstúp do našich príbytkov, aby sme sa stali ľuďmi dobrej vôle a aby Tvoj pokoj prebýval medzi nami.

Milé sestry a bratia!

Prajem Vám požehnané vianočné sviatky, aby Spasiteľ vstúpil aj do Vašich rodín, pretože On je tou pravou vianočnou radosťou, nijaký dar pod vianočným stromčekom sa Mu nevyrovná, veď nám prináša pokoj, radosť a spasenie.

▪ PHDR. LUBICA JURÍČKOVÁ
poddozorkyňa CZ

ČO JE TVOJE

Človek náhle zomrel. Naraz zazrel Boha, ako sa k nemu blíži s kufrom v pravici.

– Synu, prišiel čas, musíme ísť...

Človek sa spýtal:

– Prečo tak skoro? Chcel som toho ešte toľko porobiť a zažiť.

– Je mi ľúto, synu. Nadišiel čas... musíš ísť.

– Čo máš v tom kufri?

– Všetko, čo ti patrilo, všetko, čo bolo tvoje.

– Všetko, čo mi patrilo? Chceš povedať... moje veci, šaty, peniaze?

– Je mi ľúto, veci dennej potreby nepatrili nikdy tebe, tie patrili našej zemi.

– Tak moje spomienky?

– Je mi ľúto, synu, ale tie tiež nepôjdu s tebou. Nikdy ti nepatrili. Tie patrili času.

– Potom... priatelia, príbuzní?

– Je mi ľúto, synu, ani tí ti nepatria... Oni patrili tvojej životnej ceste.

– Ale manželka... a deti?

– Je mi ľúto, synu, ani tí ti nepatria. Tí patrili tvojmu srdcu.

– Teda moje telo?

– Ani to ti nepatrilo, to patrilo prachu...

– Tak moja duša?

– Je mi ľúto, synu, ale tvoja duša, tá ti tiež nikdy nepatrila. Tá patrí mne.

Zúfalý človek mu vytrhol z ruky kufor a otvoril ho...

Bol prázdny! So slzami v očiach sa spýtal Boha:

– Nikdy mi nič nepatrilo, nikdy som nič nevladnil?

– Ale áno, synu... Každý okamih, ktorý si prežil, patrilo len tebe... Teš sa z nich, vychutnávaj ich, ako len dokážeš. Nech ti nič z toho, o čom si si myslel, že patrí tebe, v tom nebráni!

Ži teraz, ži svoj život!

Milý priateľ, milá priateľka! Raz navždy si vry do pamäti:

Život pozostáva z okamihov, ktoré patria len tebe.

CITÁTY

Mám rád tichú vieru - vieru royovskú, hroboňovskú, krčmérovskú, šoltésovskú, rufusovskú, rumanovskú... Vieru, ktorá nekričí, nebúši sa v prsia, vieru tichú a pokornú, ktorá sa nevystatuje, nedemonštruje, ale je kdesi ukrytá v duši, ktorú si človek ochraňuje a necháva prejavovať sa v postojoch a činoch.

Fedor Bartko

Človek môže byť šťastný jedine vtedy, keď robí dobro. Keď nerobí dobro, jeho svedomie mu prekáža v tom, aby bol šťastný.

Miroslav Bázlik spomína Sokratesa

Pochybnosť vidí prekážky. Viera vidí cestu. Pochybnosť sa bojí urobiť krok. Viera sa vznáša do výšok. Pochybnosť sa pýta: "Kto verí?" Viera odpovedá: "Ja."

William Harvey Jett

Starosti nezbavia zajtrajšok jeho strastí, zato dnes vás oberú o silu.

Corrie ten Boom

NAŠI MLADÍ

Na konci tohto kalendárneho roka môžeme vyznávať slovami piesne z nášho spevníka: „*Až dosiaľ nám pomáhal, Hospodin, Pán dobrý, preto k nebies výšinám nesie sa spev vďačný.*“ Aj v tomto roku sa nám podarilo s Božou pomocou vykonať mnohé. Sme vďační Pánu Bohu, ale aj pomoci bratov a sestier, ktorí boli ochotní venovať našim deťom svoj čas a službu, za ktorú im touto cestou patrí úprimné „*Dakujeme.*“

Evanjelické náboženstvo sa vyučovalo na všetkých školách na území mesta, na základnej škole v Považskej Teplej a na miestnom gymnáziu. Od septembra už nevyučuje brat administrátor Peter Fabok a tak máme nových vyučujúcich – na ôsmej základnej škole vyučuje sestra Danica Markovičová, na šiestej základnej škole sestra Anna Drblíková a na gymnáziu sestra Alena Ďuríková. Aj im za ich službu úprimne ďakujeme. V uplynulom roku sme sa zapojili aj do súťaží a dosiahli sme pekné úspechy na biblickej olympiáde i na recitačnej súťaži „*Kýčerského spievanky.*“ Na hodinách radi pracujeme s cirkevnou tlačou – čítame detský časopis *Dúha* i náš týždenník Evanjelický posol. Radostnou udalosťou bola slávnosť konfirmácie – k Večeri Pánovej po prvýkrát pristúpili štyria chlapci a jedno dievča. Snažíme sa, aby vyučovanie viedlo nielen k láske k Pánu Bohu, ale aj k aktivite v miestnom cirkevnom zbore. Na Veľkú noc konfirmandi poslúžili čítaním paší a veľkou pomocou boli počas detského denného tábora. V júli sa konal detský denný tábor v spolupráci so SED Košeca, ktoré nám dodalo chutné obedy. Bol to krásny čas plný spoločného spevu, hier, ale tiež poznávaní Pána Boha. Spolu sme navštívili aj rodinnú farmu v Milochove, kde sme spoznali rôzne zvieratá a povozili sa na koníkoch. V decembri naše deti potešil návštevou Mikuláš.

Ak Pán Boh dá, v tomto roku nás čaká slávnosť konfirmácie – k stolu Pánovmu pristúpi päť dievčat. Pravidelne sa koná detská besiedka v čase hlavných Služieb Božích a stretnutia dorastu v piatok o 17:45. Na tieto stretnutia pozývame všetky deti i bývalých konfirmandov.

Do nového roka vstupujeme s prosbou o Božie požehnanie a vyznaním: „*Pomáhal nám doteraz, pomôže i ďalej, v Neho zložme v každý čas svoju pevnú nádej, vie, čo potrebujeme prv, než Ho prosíme a mnoho dostaneme, hoci nehodní sme.*“

■ MGR. ERIKA SUKOVSKÁ
zborová katechéta

VIANOCE U VNÚČIKOV

Minuloročné Vianoce boli pre mňa nielen nádherné, ale prežila som ich aj s úsmevom vďaka mojim maličkým vnúčikom.

Na Štedrý deň som pricestovala k nim do Žiliny s košíkom darčiekov.

Boli zvedaví, čo je v košíku, a tak som im povedala:

„*Mňa už stretol Ježiško cestou k vám a posiela darčeky.*“

„*Najskôr však pôjdeme do kostola, pomodlíme sa a potom sa pozrieme, čo poslal.*“

Vychystali sme sa do kostola aj so synom a s nevestou; starší vnúčik Danielko dostal miesto pri mne, mladší Marek vedľa neho.

V slávnostnom tichu sme čakali na príchod pána farára a pani farárky.

Zrazu Danielko nadšene zakričal:

„*Babka, aha, Olinka! Už ide!*“ a rúčkou ukazoval na prichádzajúcu pani farárku.

Ešte mi hrdo pošepol:

„*Ona je dobrá, mám ju rád.*“

Mladší Marek začal veľmi silno spievať:

„*Haleluja, haleluja.*“

Hneď sme vzbudili pozornosť celého slávnostného zhromaždenia v kostole. Ľudia sa na nás obzerali a usmievali sa.

Museli sme vnúčikov utíšiť v ich prejave, aby nerušili svojim nadšením slávnostný obrad.

Bohoslužby boli naozaj prekrásne, a tak sme sa v požehnanom očakávaní pobrali domov dokončiť sviatočný večer.

Pred slávnostnou večerou sme sa opäť pomodlili a syn nás ponúkol detským bublinkovým nápojom a nadelil aj chlapcom.

Ešte ich chcel vyskúšať, ako dávali pozor v kostole a či vedia, kto sa narodil. Opýtal sa:

„*Kto sa dnes narodil?*“ Mysliac tým Pána Ježiša.

Starší Danielko pohotovo odpovedal:

„*My dvaja!*“

Ukázal na seba a bračeka Mareka.

Slávnostnú chvíľu pochopil po svojom. Veď predsa dostanú darčeky a dostali aj detský bublinkový nápoj.

vyučovanie náboženstva

workšop

Mikuláš

z vnútornej misie

Tak oslavovali vlastné narodeniny už pred Vianocami a celý slávnostný akt mu ich pripomenul.

Pri rozbaľovaní darčiekov ich nadšenie nemalo konca kraja.

Ja som si ešte po večeri ticho sadla do kresla a čítala z Písma.

Zrazu ma ktosi prikryl zozadu bielym obrusom.

Prekvapene som sa obzrela. Vnúčik Danielko zvolal:

„Babka, teraz si anjel!“

Schuti som sa musela zasmiať môjmu malému výmyselníkovi.

V srdci ma hrial pocit: „Požehnané Vianoce!“

Tie želám všetkým ľuďom a najmä deťom.

▪ BOŽENA DOBROVIČOVÁ

ZMYSEL VIANOČ

Ako ich presvedčiť, že to myslím pre ich dobro?

Kedysi za jedného mrazivého Štedrého večera sedel zamyslene muž pri krbe, v ktorom plápolal oheň, a premýšľal o význame Vianoc. „Pre Boha nemá cenu, aby sa stal človekom,“ uvažoval. „Prečo by všemohúci Boh mal tráviť svoj drahocenný čas s niekým, ako sme my? A i keby, prečo by sa chcel narodiť práve v maštali? Ani nápad! Celá tá vec je nezmysel. Keby Boh skutočne chcel zostúpiť na zem, určite by si našiel iný spôsob.“

Náhle muža vyrušil z úvah divný zvuk, prichádzajúci zvonku. Prikročil k oknu a oprel sa o rám. Vonku uvidel húf snežných husí, ktoré divoko mávali krídlami a zúfalo sa motali v hlbokom snehu. Boli ako omámené a pomätené. Zrejme z vyčerpania odpadli od väčšieho krídla, smerujúceho do teplejších krajín.

Mužovi ich bolo ľúto, a tak sa zachumlal do teplého oblečenia a vyšiel von. Pokúsil sa zahnať roztrásené husi do teplej garáže, ale čím viac sa snažil, tým viac vtáci zmätkovali. „Keby tak vedeli, že ich chcem zachrániť,“ pomyslel si muž. „Ako ich mám presvedčiť, že to myslím pre ich dobro?“

Tu mu zišlo na um: „Keby som sa aspoň na chvíľu stal tiež snežnou husou a mohol s nimi hovoriť ich rečou, tak by ma pochopili.“

V náhlom osvietení si spomenul, že je Štedrý večer, a zoširoka sa usmial. Vianočný príbeh sa mu už nezdal nezmyselný. V duchu si predstavil prosto vyzerajúce dieťa, ležiace v jasličkách v maštálke v Betleheme. Už rozumel vianočnej záhade. Boh sa stal jedným z nás, aby našou rečou mohol oznámiť, že nás miluje práve teraz a že Mu ide o naše dobro.

▪ PHDR. LUBICA JURÍČKOVÁ

IDÚ K NÁM SANE...

MOTTO

Zmysel života...

Pane Bože, keby som ho poznal!

Ale hľadám ho úprimne
a na kolenách.

MILAN RÚFUS

10. 12. 1928 Závažná Poruba

11. 1. 2009 Bratislava

Idú k nám sane... Tak bolo na plagáte, ktorý nás vítal v sobotu 6. decembra 2014 pred rodným domom veľikána slova, básnika, filozofa a múdreho človeka v Závažnej Porube na Liptove. Odtiaľ pochádzal, tam sa narodil, strávil roky svojej mladosti, až kým neodišiel na štúdiá do Bratislavy, kde potom žil a tvoril. Ale vždy sa domov vracal rád a rodáci ho milovali. Obec Závažná Poruba sa vzorne stará o jeho rodný dom a pri príležitosti jeho narodenín usporadúva spomienkové podujatia.

Dom, v ktorom básnik Rúfus a jeho sestra Oľga, známa režisérka, vyrástli, získala obec Závažná Poruba do svojho vlastníctva po smrti matky Zuzany Rúfusovej. Skromné zariadenie domu murára a krajčírky by chcelo signalizovať, že nielen materiálne je hodnotou, ktorá dáva človeku skutočné bohatstvo. Znalci Rúfusovej poézie a prózy by toto konštatovanie vedeli doložiť mnohými literárnymi textami.

Ľudia lokality sú hrdí na to, že vytvárali Majstra. Majster sa nikdy netajil tým, že Bratislava je jeho chlebovým mestom, ale on je dieťaťom svojho rodiska. „Žiť možno kdekoľvek, ale hniezdo je len jedno.“

Za pozvanie na spomienkové podujatie, na ktorom sme sa zúčastnili, ďakujeme Dr. Soni Barániovej a jej manželovi Mgr. Pavlovi Baránimu, doterajšiemu starostovi obce Závažná Poruba.

S vďakou sme zapálili sviečku na hrobe Majstra.

Dalo by sa ešte o básnikovi Rúfusovi hovoriť viac, ale nechám hovoriť jeho myšlienky:

PREŽÍVAM, PREMÝŠLAM, TVORÍM

Do detského tielka, poddajného a mäkkého ako vosk, odtlačajú sa prvotné zážitky tak hlboko, že všetko, čo príde po nich, premieta sa už na ich pozadí. Veci sa teda majú tak, že niekto jednoducho odkiaľsi prichádza či pochádza a na tom sa nedá nič meniť.

...Bolo to moje detstvo, ľudské detstvo, ktoré si vie ustlať i na kameni a zakvitnúť tam fantastickým kvetom.

„Detstvo je ladič klavírov. Na aký tón ich ono vyladí, na takom tóne ostanú do konca. Dokonca aj rozladené. Rozumovo rozhladení, no duchovne rozladení odchádzajú dospelí zo sveta. Mlčky a trochu zahanbeno si spomínajú na krátky krásny čas, keď im to s bytím ladilo. Ale iba básnici o tom hovoria na plné ústa. Asi preto, že na mäkkú pásku detstva sa čistejšie a hlbšie zaznačuje stopa žitého. Preto nadrážajú detstvu a deťom.

Rozhovory so sebou a s tebou I, s. 132

„Každý sme nástrojom Božím. Alebo nástrojom údelu. Kolónku vám nechávam voľnú, doplňte si ju, ako chcete. Husle sú husle, čelo je čelo, flauta je flauta, fagot je fagot. Každý má svoj part. Nemá zmysel žiadať od huslí, aby zneli ako čelo. A navyše, ako povedal veľký český básnik: „Být není lehké.“ Ale komu bolo dané obdarúvať ľudí múdрым smiechom, vlastní veľký dar. Humor je víno bohov.“

Rozhovory so sebou a s tebou II. s. 83

■ HILDA MINÁRIKOVÁ

DEDKOVE VOJNOVÉ VIANOCE

Milan Kortman, môj starý otec z otcovej strany alebo dedko či tatulko, ako sme ho doma volali, sa ešte v prvej polovici minulého storočia spolu s ďalšími budovateľmi evanjelického cirkevného zboru a. v. v Považskej Bystrici zaslúžil o jeho osamostatnenie

a následný rozvoj. V písomnej pozostalosti po ňom som našiel životopis, v ktorom uvádza svoje zatknutie, odsúdenie za poburovanie a schvaľovanie atentátu na následníka rakúsko-uhorského trónu, ako aj desaťmesačné väznenie v Trenčíne, Bratislave a Szombathely v rokoch 1914 až 1915.

Už o dva týždne po prepustení z väzenia, štyri mesiace po dovŕšení 20 rokov, musel narukovať k 71. pešiemu pluku do Trenčína a po absolvovaní telefonického kurzu v Nagyszebene (teraz Sibiu v Rumunsku) bojoval na ruskom a neskoršie talianskom fronte. Pri pokuse prejsť na druhú stranu bol ranený a koniec vojny ho zastihol v Kragujevci, kam sa dostal ako rekonvalescent z vojenskej nemocnice v Šoproni a Petrinje pri Záhrebe. Jeho starší brat Ján vo vojne padol.

V žalári a na frontoch prvej svetovej vojny prežil mladý Milan po sebe štvoro Vianoc. Boli medzi nimi aj frontové Vianoce 1916; píše o nich vo svojom denníku z tých neľahkých čias, z ktorého sa, bohužiaľ, zachovala iba časť.

1916

Dňa 24ho dec.

O 6tej som službu nastúpil..., kde spávame. O 9tej som odovzdal službu a zas som si lahol, lebo nemám čo jesť, a musím tak hlad ukojiť. Dnes je ten pamätlivý Štedrý večer, ktorý mi tak moc milých spomienok prináša. Už tretí taktó v cudzom svete na bojišti tráviť musím. Večer došla menáž, ktorá ešte horšia bola ako obyčajne, dar sme dostali po 9 cigariet a 2 cigary, inšie nič... Do 12tej som bol hore, nemohol som spať, nato som službu odobral. Zohrial som si čaj, ktorý miesto kávy dostávame, o 3tej som službu odovzdal a šiel som spať.

Dňa 25ho dec.

Ráno o 7ej som bol už hore, lebo ma zima prebudila, keď človek len na holej a mokrej doske leží. Je to ozaj smutné, človek sa tak trápiť musí. Talian celú noc strieľal, takže sme aj my museli odpovedať, a dnes celý deň to tiež tak ide. Večer došla menáž aj fasung. Lahol som si, ale usnúť som nemohol.

Dňa 26ho dec.

Od 3tej do 6tej som mal službu, nato som si lahol a spal do 8ej. Keď som vstal, bol som na línii a o 12tej som službu odobral. Podvečer som línii staval na Beobachtungsstand, už 12 línii mám v kasette. Večer doš-

la menáž aj fasung, do 12tej som mal službu, nato som šiel spať...

Po návrate z vojny roku 1918 a potom, ako sa v júli 1919 v Púchove oženil, Milan musel znova nastúpiť vojenskú službu a hrozilo, že mimo domova strávi ďalšie Vianoce. Narukoval do Chebu, no chvalabohu po niekoľkých týždňoch sa dostal domov. Roku 1926 sa s rodinou presťahoval do Považskej Bystrice, kde sa podieľal na obnove náboženského života tunajších evanjelikov a. v. od roku 1934 ako kurátor a neskôr, až do svojej smrti r. 1966, ako dozorca cirkevného zboru.

O svojich zážitkoch z väzenia a vojny nám s mojím bratom a sestrou dedko nerád rozprával. Nečudo, keď jeho spoločníkmi boli hlad, zima, bolesť a smútok. Prekonať vojnové útrapy mu pomohla jeho viera v Boha, vôľa žiť a túžba po domove.

■ MGR. BOHUSLAV KORTMAN

ZOZNAM PRESBYTEROV CZ POVAŽSKÁ BYSTRICA

OD 7. 12. 2014

1. Brveník Lubomír
 2. Drblík Karol
 3. Chalupková Viera, Ing.
 4. Germanová Eva
 5. Jančová Ľudmila
 6. Juríčková Ľubica, PhDr., poddozorkyňa
 7. Jurkovič Jozef
 8. Kamas Pavol, kurátor
 9. Kamasová Eva
 10. Kedro Peter
 11. Klinčúchová Eva, Ing., účtovníčka.
 12. Kortman Miroslav, Mgr., dozorca
 13. Mináriková Hildegarda
 14. Polláková Jaroslava, kantorka
 15. Rusnoková Viera, Mgr., pokladníčka
 16. Sukovská Erika, Mgr.
 17. Sukovská Henrieta, Mgr.
 18. Tvrdá Emília, kostolníčka
- Kusenda František, čestný presbyter

VIANOCE

BOŽENA DOBROVIČOVÁ-ZÁRIEČSKA

Už zaznieva
hlahol zvonov
a krajinu halí
noci tieň.

No v srdciach ozýva
sa radosť a spev,
veď narodil sa
Spasiteľ.

Nech svieti žiara
svetla okolo
a pokoj
Boží Syn nadelí,
veď nastal
čas vzácny,
čas lásky
a Vianoc.

BOHOSLUŽBY POČAS SVIATKOV

EVANJELICKÝ KOSTOL, ŠKOLSKÁ UL., POV. BYSTRICA

Štedrý večer * 24.12. * 17:00

Slávnostné štedrovečerné služby Božie

I. sviatok vianočný * 25.12. * 8:30

Slávnostné služby Božie s Jasličkovým programom detí
10:30 Bodiná

II. sviatok vianočný – na Štefana * 26.12. * 8:30

Služby Božie s velebnou sv. Večere Pánovej

Nedeľa po Vianociach * 29. 12. * sl. Božie * 8.30

Záver občianskeho roka * 31.12. * 17:00

Ďakovné služby Božie

Nový rok * 1.1. * 8:30

Novoročné slávnostné služby Božie

10:30 Bodiná

Emanuel • vydáva Cirkevný zbor ECAV Považská Bystrica • Školská ul. č. 227/3, 017 01 Považská Bystrica
www.pb.ecav.eu • Lubomír Marcina, diakon • 0918 828 514 • Peter Fabok, administrátor 0918 828 488 • e-mail:
info@diakoniakoseca.sk • grafická úprava: Peter Fabok
pre vnútornú potrebu cirkevného zboru • december 2014

SOLI DEO GLORIA - JEDINE BOHU SLÁVA